

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БАЊА ЛУКА, АПРИЛ 1998.
БРОЈ 514 ГОДИНА IX

ШЕСТ МЕСЕЦИ ПОСЛЕ СЕПТЕМБАРСКИХ ИЗБОРА

СВЕТЛА ОБРАЗА ПРЕД СВОЈИМ НАРОДОМ

Српски радикали су на свим седницама, и међустраничким и скупштинским, јасно истицали да су за поштовање Дејтонског споразума, Правила и прописа Привремене изборне комисије, али опструкција коју су вршиле странке које нису слале своје одборнике на седнице или нису хтеле да учествују у раду седница сноси одговорност за последице, и ОСЦЕ је требало да санкционише њихову опструкцију. Наравно, ОСЦЕ уместо непристрасног става, претворио се у адвоката наведених странака и тиме показао да ову међународну организацију једино интересује удовољавање захтевима муслимана или Бошњака. Како је време од-

ОНИ СУ ПОКРЕНУЛИ ЖИВОТНА ПИТАЊА У СКУПШТИНИ
ОПШТИНЕ: Клуб одборника Српске радикалне странке

мицало, показивало се да СДС није то за шта се представљао пре избора - капитулирао је под притиском ОСЦЕ-а, а онда почео другима да дели лекције како су, ето, они криви што не прихватају неприхватљиве захтеве.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Пред локалне изборе у септембру 1997. године, многе политичке странке у општини Добој уверавале су бираче да ће се залагати за остварење српских националних интереса. Сада, шест месеци након избора, ред је да се пред лицем јавности, и пре свега народа који их је бирао, обелодани рад сваке странке која у Скупштини општине Добој има одборнике.

Десет одборника Српске радикалне странке, иако бројчано није велик клуб, од самог почетка, тј. од прве седнице 4. новембра, јасно су ставили свима до знања да су ушли у Скупштину како би утицали да се постојеће стање у општини Добој мења. Претходно су у међустраничким консултацијама потражили партнера за формирање скупштинске већине. Имали су га једино у Српској демократској странци (а такав став је заузет и на највишем нивоу Странке, да се са СДС-ом формира општинска власт) из два разлога: прво што је то странка декларисана као заступник националних интереса, а друго што је СДС имао 24 одборника што је с одборницима СРС било довољно да се направи већина у Скупштини.

Српски радикали су тако добили већ на првој седници место **потпредседника општине**, које је заузео носилац одборничке листе СРС **господин ОБРАД СТАНОЈЕВИЋ**, професор, српски борац од 1991. године, ратни заробљеник на Возући 1995. године, човек који је избегао из Грачанице пред почетак рата 1992. године.

Такође српски радикали су добили место **председника Извршног одбора** на које је изабрана **госпођа МИРЈАНА ШАЈИНОВИЋ**, професор и истакнути културни и политички радник, позната и призната међу српским народом добојске општине и регије од 1990. године, али јој СДС годинама није омогућавао да заузме место у Добоју које јој је по знању и популарности припадало само зато, јер је припадала српским радикалима.

Треће место, **члана Извршног одбора**, српски радикали су добили при формирању извршног органа и то место заузео је **господин ДУШАН ЂЕНИЋ**, дипломирани правник из Подновља, српски борац и успешни приватник пре рата.

ПРЕТЊЕ ОСЦЕ-а И ОПСТРУКЦИЈА СТРАНАКА ИЗ ФБиХ

Оно што је од самог почетка бацало сенку на рад Скупштине општине, која је до сада одржала две редовне и једну ванредну седницу, биле су претње ОСЦЕ-а да Скупштина и изабрани органи неће бити признати. На ову карту ОСЦЕ-а од почетка су заиграли: Коалиција за цјеловиту и демократску БиХ (у којој већину чине одборници СДА), СДП и ХДЗ, те Социјалистичка партија РС. Одборници Коалиције и СДП се нису појавили на седнице Скупштине до 5. марта, а ХДЗ до 10. марта, када је био наставак исте седнице. Одборници Социјалистичке партије су од почетка присуствовали седницама, али су одбијали да учествују у гласањима и предлагањима егзистенцијалних питања која је Скупштина требало да решава.

Председник општине господин Стојчиновић из СДС-а, функцију је обављао волонтерски тј. као директор „Јахорине“ Добој, тако да је ишао на руку свима који су желели да се Скупштина не призна и да ништа не решава. А народ српски у општини Добој очекивао је од српских одборника, којих је у Скупштини 2/3 да отпочну с обећаним радом и променама на добробит народа који их је бирао.

Клуб одборника Српске радикалне странке брзо је „прочитао“ намере господина Стојчиновића и његових колега из врха општинског СДС-а да изврдају активан рад највишег органа власти у општини. Наиме, господа из СДС-а је другу седницу Скупштине заказала без уважавања предлога Клуба одборника Српске радикалне странке и таква седница није могла да донесе резултат, па је исту речени господин прекинуо и отегао заказивање нове до предзадњег дана 1997. године, тј. до 30. децембра. Тада је пред изричитим захтевом српских радикала морао да на дневни ред постави: расписивање избора у месним заједницама и промене у управним и

надзорним одборима у државним предузећима.

Наредним седницама Скупштине претходили су многобројни састанци, односно међустраничне седнице на којима су представници ОСЦЕ-а наметали питање учешћа муслиманско-хрватских странака у општинској власти и нико, осим представника српских радикала, није имао намеру да озбиљније размотри питање решавања важних питања од животне важности за грађане општине.

Српски радикали су на свим седницама, дакле и међустраничким и скупштинским, јасно истицали да су за поштовање Дејтонског споразума,

муслимана или Бошњака, како они сада желе да их зовемо.

Нажалост, како је време одмицало, показивало се да СДС није оно за шта се представљао пре избора и што је касније желео да се о њему мисли: капитулирао је пред притисцима ОСЦЕ-а и почео да другима дели лекције како су други кривци што не прихватају неприхватљиве захтеве.

СДС ПОДЛЕЖЕ ПРИТИСЦИМА ОСЦЕ-а

Тако се на последњој седници Скупштине општине, уместо да ођуте своју бруку, догодило да господин Стојчиновић, Околић, Ђурђевић, те госпођа Шарчевић, спочитавају српским радикалима како су радикали нешто „издали”, јер су одлучно гласали против да Реуф Мехмедагић и Мустафа Ахмић, као екстреми СДА заузму високе положаје у Општини Добој. Уствари, речена господа из СДС-а никако није могла да схвати и прихвати да српски радикали **Обрад Станојевић, Мирјана Шајиновић и Душан Ђенић**, поднесу оставке и изађу из органа власти из принцијелних разлога. Наведени српски радикали су тим гестом

ставили до знања да функција није најважнија ствар у животу, већ је за оне који се представљају бирачима и народу најважније да буду одговорни за поступке пред јавношћу и да се држе обећања која су дали бирачима. Излазак троје одговорних људи из органа власти не значи да су српски радикали одустали од борбе за српске интересе. Напротив, у Скупштини општине, као највишем органу власти, српски радикали ће тек да покажу колико хоће, знају и умеју да се залажу за решавање свих животних питања, као што је оно које су

У одборничким клупама, на челу с председником Општинског одбора и послаником у Скупштини РС Мирјаном Шајиновић

Правила и прописа привремене изборне комисије, али да странке које су вршиле опструкцију и које нису слале своје одборнике на седнице или нису хтеле да учествују у раду седница, снесу одговорност за последице, и ОСЦЕ треба да санкционише њихову опструкцију. Међутим, ОСЦЕ, уместо неутралног става, претворио се у адвоката наведених странака и показао да ову организацију интересује једино удовољење свих захтева, пре свега

ставили до знања да функција није најважнија ствар у животу, већ је за оне који се представљају бирачима и народу најважније да буду одговорни за поступке пред јавношћу и да се држе обећања која су дали бирачима. Излазак троје одговорних људи из органа власти не значи да су српски радикали одустали од борбе за српске интересе. Напротив, у Скупштини општине, као највишем органу власти, српски радикали ће тек да покажу колико хоће, знају и умеју да се залажу за решавање свих животних питања, као што је оно које су

одборници ове странке поставили на последњој седници: деловање међународних организација у општини Добој, које је у последње време у најмању руку нејасно. Оваква и многа друга питања, као што је питање упропаштавања државних предузећа попут „Требавакомерц“, „Месопроект“ и других од стране неодговорних директора и неадекватне бриге претходне Скупштине општине, тек долазе.

НЕПРИХВАТЉИВЕ ПОЗИЦИЈЕ СДС-а - ОЧУВАЊЕ ЛИЧНИХ И ГРУПНИХ ИНТЕРЕСА

Сада је као бели дан јасно: постојећа постава СДС-а у Добоју жели да профитира на ономе на чему се профитирати не може - жели да задржи позиције и привилегије које је имала у свим минувалим годинама. А то је не-

могуће из једноставног разлога што овај народ није глуп, а сада се ослободио многих бојазни и има много информација које му дају за право да више не верује ни речи од онога што је до сада громогласно емитовао Српски радио Добој, који је изненада почео да форсира емисије „Глас Америке“ и да се претвара у „јагње умиљато“ са истим људима с којима је „жарио и палио“. То једноставно, с истим људима не иде.

Народ, овај српски, не прихвата да исти људи буду главни за сва времена, поготово ако они из тога подобро шићаре.

А да се не говори о прелажењу СДС-оваца у СНС-овце, што је за сваког нормалног човека брука, осим за непоправљиве ловце на положаје и фотеље. Е, таквима није јасно зашто су поменути кадрови Српске радикалне странке изашли из власти и напустили функције. Њима и не треба бити то јасно, јер су неспособни да виде даље од носа и не могу да се одрекну ни једне привилегије коју су до сада уживали. А привилегије нису мале. Да су мале или да их нема и каријеристи би напуштали положаје. Али, то је посебна тема.

Водеће личности Српске радикалне странке - Општински одбор Добој, говоре

ЗАШТО ИЗЛАЗАК ИЗ ИЗВРШНЕ ВЛАСТИ

„Избегавали су да се договоримо (СДС) о дневном реду и датуму наредних заседања, да проведемо договор о учешћу представника српских радикала у управним и надзорним одборима у предузећима и установама“, речи су Петра Марковића, председника Клуба одборника Српске радикалне странке у општини Добој. „Проучио сам све ставке прилива буџета, који је до тада био недовољан и за минимум потреба оних корисника који су имали право финансирања из буџета. Открио сам да, мимо закона, једна половина јавних прихода уопште не иде у буџет, већ на рачун ЈП „Добојинвест“. Поставио сам захтев Извршном одбору да се са наведеном праксом прекине, али то није могло да прође, упркос подршке председника Извршног одбора оваквом

мом захтеву“, истиче човек који је испред радикала извесно време стајао на челу Општинског секретаријата за буџет. Професор Обрад Станојевић је на својој кожи искусио, као ратни заробљеник, шта значи исламистичка тежња за целовиту и демократску Босну и Херцеговину и зато није могао да прихвати да с екстремистима из Странке демократске акције дели канцеларије у Скупштини општине Добој. „Постоје ствари које се не могу ни продати ни купити, којима се не може и не сме трговати, јер немају цену“, речи су Мирјане Шајиновић дате у тренутку оставке на место председника Извршног одбора општине Добој, функције коју је вршила испред Српске радикалне странке после проведених септембарских избора.

Председник Општинског одбора СРС **Мирјана Шајиновић** и председник Српске радикалне странке Републике Српске **др Никола Поплашен**

У протеклом отаџбинском рату Општина и град Добој били су свакодневно и снажно засипани гранатама од стране исламских екстремиста и са истока и са југа, али највише из Матузића и из правца Тешња. Последнице су познате: много мртвих цивила, доста инвалида без делова тела, деца која ће трауме носити за цео живот, а на линијама одбране хиљаде очева и синова заједно палих у одбрани Отаџбине.

Имајући у виду виновнике ове несреће, а то је Странка демократске акције Алије Изетбеговића - данас вешто камуфлирана у Коалицију за демократску и џеловиту БиХ, представници Српске радикалне странке поднели су оставке на функције које су обављали у законодавној и извршној власти у Скупштини општине Добој, у моменту када су у ове органе ушли екстремни чланови СДА.

Образлажући своју оставку на место председника Извршног одбора, **МИРЈАНА ШАЈИНОВИЋ** је рекла:

„Одрасла сам и школовала се у овом граду, гледала његово стасавање и разарање. Као просветни радник васпитавала сам и образовала многе генерације младих, преко две деценије. Многих од њих данас нема. Мртви су. Остали су њихови родитељи и ја уздигнуте главе желим да пролазим

поред њих. Постоје ствари које се не могу ни продати ни купити, којима се не може трговати, јер немају цене.

Различити су путеви којима се улази у историју и свако има право да бира тај пут. Једини проблем што се из историје не излази кад се једанпут у њу уђе.

Нека нам свима историја и Бог суде за оно што смо учинили и што чинимо.”

ОБРАД СТАНОЈЕВИЋ, носилац листе одборника Српске радикалне странке у Скупштини општине Добој:

„Српска радикална странка, којој припадам, је национална странка којој је интерес народа и бирача, који су јој дали поверење, изнад личног интереса.

С обзиром да су српски радикали доследни у провођењу програма Српске радикалне странке у борби за законитост и правну државу, а с обзиром да је дошло до кршења Статута Општине, једног од темеља правне државе и стварног темеља

локалне управе, дао сам неопозиву оставку на место потпредседника СО Добој.

Одлука је базирана на моралним принципима, јер се бирачима у предизборној кампањи, као носилац листе одборника СРС, нисам представљао као човек који ће прихватати наметнута решења и притиске, ма од кога они долазили.”

Подсећамо да је професор Обрад Станојевић од октобра 1991. године до септембра 1995. године био борац за слободу српског народа, а потом као заробљеник на Возући провео седам и по месеци у мус-

лиманском затвору у Тузли. На својој кожи је искусио шта значи исламистичка тежња за целовиту и демократску Босну и Херцеговину и зато није могао прихватити да с екстремистима из Странке демократске акције дели канцеларије у Скупштини општине Добој. Зато је поднео неопозиву оставку на место потпредседника општине. Морао је попут многих Срба да напусти свој стан и посао у Грачаници, где је живео готово 20 година и да са својим народом подели све недаће рата који је недавно завршен. Његово искуство довољно је поучно за сваког патриотски опредељеног Србина.

Одборник у Општинској скупштини Обрад Станојевић, није својим изласком из Општине, с места потпредседника, престао да се залаже за интересе оних који су Српској радикалној странци указали поверење на септембарским изборима. Напротив, са својим знањем и умећем наставиће као одборник са својом браћом и сестрама радикалима заступати српске интересе, јер схвата да су српски радикали остали једини доследни свом програму. Друге српске странке су заборавиле на обећања дата бирачима и приклонили се, под притиском ОСЦЕ-а, српским непријатељима.

Саборци и ратни заробљеници са Вијенца. Возуће и других ратишта високо цене Обрада Станојевића. На оснивачкој скупштини Удружења ратних војних заробљеника, одржаној 25. марта ове године, изабрали су га за свог председника.

Признање је то које заслужује сваку пажњу, јер је стигло од истинских патриота који добро разумеју зашто је господин Станојевић поднео оставку на место потпредседника Општине.

Сигурни су да он неће ни по коју цену изверити ни њих ни српски народ.

БЕНИЋ ДУШАН, дипломирани правник из Подновља

Када ме је 30. децембра госпођа Шајиновић предложила за секретара у Секретаријату за финансије и општу управу, а Скупшти-

на општине изабрала, знао сам да ме у Извршном одбору чека пуно посла. Али, нисам веровао да ћу затећи службу с једним неисправним возилом и два хаварисана возила, а затим празну општинску касу. Буквално, општински службеници нису могли путовати на терен, а и сам сам требао пешице да вршим обавезе. То је недопустиво кад се зна да је протеклих година у овом граду возио луксузна кола и онај ко их никад раније није имао.

И не само да је општинска каса била празна. Општина је према разним повериоцима дуговала тада 1,360.000,00 динара. Чекали су проблеми превоза ученика, за шта је обавезу раније преузела Општина, проблеми здравственог осигурања одређених категорија лица, незавидна ситуација у Градској топлани, Руднику Станари, те проблеми негативног салда у низу предузећа од општинског значаја.

Проучио сам све ставке прилива буџета, који је до тада био недовољан и за минимум потреба оних корисника који су имали право финансирања из буџета. Открио сам да мимо закона, једна половина јавних прихода уопште не иде у буџет, већ на рачун Ј.П. „Добојинвест“. Поставио сам захтев на Извршном одбору да се наведена пракса одмах прекине, како би се стање буџета поправило и Општина могла испуњавати обавезе према корисницима ових средстава, а и закон поштовао. Међутим, то није одмах могло да прође, упркос подршке председника Извршног одбора оваквом мом захтеву. Почело је са измишљањем допуна материјала, отезањем и одлагањем. Брзо сам увидео да се од већине чланова Извршног одбора не жели поштовати Закон о јавним приходима, да не желе прекинути праксу која постоји годинама. А због такве праксе Општина не испуњава своје обавезе. Сада, доношење наведене одлуке је, како чујем, стопирано. Због таквог понашања одговорних људи у Извршном одбору опет ће испаштати просветни радници, јер неће на време добијати накнаде за топли оброк и материјалне трошкове, испаштаће здравство, култура, социјална заштита. А неко ће се опет разбацивати парама и инвестирати у адапта-

ције зграда и простора за неке посебне личности и сл. Бојим се да у садашњем времену, када Извршни одбор чине кадрови и СДС-а и СДА, још мање ће бригае да се води о људима и установама које имају законско право на средства из буџета. Српски радикали су били у мањини у Извршном одбору, јер су тако хтели бирачи на протеклим локалним изборима. Јер нису веровали кад смо им указивали да може бити боље, само ако се људи промене, ако дођу нови људи који неће радити по старом.

Изашао сам из Извршног одбора са својом браћом, јер сам увидео да у насталој ситуацији нема шансе да се утиче на промене набоље. А делити одговорност с онима који не мисле да треба радити у интересу народа био би грех. Грех и према себи и народу који од изабраних представника очекује помоћ. А, богме, и народ у наредним изборима нека пази коме даје поверење."

ПЕТАР МАРКОВИЋ, председник Клуба одборника Српске радикалне странке у Скупштини општине Добој:

„Као председник Клуба одборника Српске радикалне странке, што ми је велика част и обавеза, наишао сам

на проблеме које нисам очекивао. Наиме, после прве, тј. конституирајуће седнице Скупштине, СДС је променио ћуд. Или су се његови челници уплашили ОСЦЕ-а?

Избегавали су да се договоримо о дневном реду и датуму наредних заседања, да проведемо договор о учешћу представника српских радикала у управним и надзорним одборима у предузећима и установама. Наш одборнички клуб је хтео да одмах на почетку рада највишег органа власти у општини покрене важна, животна питања грађана, посебно питања стварања бољих услова за избегла и расељена лица, питања превоза и функционисања аутобуских линија и питања избора у месним заједницама.

Али, господин Стојчиновић се стално крио. Човек је био, а мислим да је још директор у Осигуравајућем друштву „Јахорина”, тако да му је функција председника општине споредна.

Не схватам зашто ју је уопште прихватио, ако ће је радити волонтерски. Покушао је седницу Скупштине у децембру да одржи на брзину, без договора с нама и Скупштина се морала прекинути. Онда је покушао кривицу пребацити на српске радикале. Међутим, ми смо одговорили саопштењем за јавност и конференцијом за штампу. Рекли смо да хоћемо да радимо, али не пристајемо на превару. Тада се СДС још није могао помирити да нема већину у Скупштини и понашао се према српским радикалима као да скупштинске одлуке не зависе и од нас.

Ту су још седели у клупама социјалисти и ништа их није занимало. Само су питали представнике ОСЦЕ-а да ли важи одлучивање с прве седнице Скупштине. Било је јасно да су желели да се ништа не ради. Вероватно су већ тада знали да ће на републичком нивоу ући у власт и као мањинска странка и у републичкој и општинској скупштини добити више него што им је народ указао поверења.

СДС је од почетка, а то чини и данас, пустио извесног бившег полицајца Владу Ђурђевића да замајава српске радикале, посебно на седницама Комисије за питања избора и именовања. Али то код нас не пролази. Зато смо тражили његову смену.

Спасли су га одборници СДА на последњем заседању, кад је СДС ступио у коалицију са СДА и изгласао промене Статута Општине и после тога су изабрали Реуфа Мехмедагића за потпредседника општине, те Мустафу Ахмића за члана Извршног одбора.

Шта ту има више да се каже?!”

ПОСЛЕ ЗАХТЕВА СРПСКИХ РАДИКАЛА ЗА ПРОМЕНАМА У МЕСНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

„ПЕВА СЕ ДРУГА ПЕСМА”

Избори у месним заједницама на подручју општине Добој изнели су на видело мноштво злоупотреба, проневера и, најблаже речено, отуђивања месне локалне власти од народа. Српски радикали, још јесенас, пред септембарске изборе, бирачима су обећали провођење избора у месним заједницама и на томе истрајавају. Једна седница Скупштине општине Добој је била прекинута због тога, јер се није могло прихватити да народ у својим месним заједницама бира оне које жели и хоће, а не оне које им је власт (СДС) наметала. Још доста тога има да се промени у месним заједницама, расветли и покрене одговорност оних који су криви. Ово питање није до краја разрешено.

После захтева српских радикала у Скупштини општине да се промени стање у месним заједницама, а првенствено да се проведу избори за скупштине и савете месних заједница, данас је у већини њих друга песма.

Међутим, одмах треба рећи да промене нису свуда ишле глатко. Само мањи број месних заједница, оних које немају никакве приходе од изнајмљивања простора, пијаци и сл. и где месни одбори Црвеног крста нису имали значајније пропусте у протеклом периоду, приступио је провођењу скупштинске одлуке без отпора.

У месним заједницама, као што је Бољанић, где је народ одлучно захтевао провођење избора одмах, избори су извршени благовремено, али је бивши

повереник (дакле постављени, а не изабрани председник МЗ) Славко Пољашевић отезао с примопредајом. Уствари, бојао се полагања рачуна својим суграђанима. А имао је стварног разлога за тако нешто. Приходи од пијаци и изнајмљивања простора нису били мали, а он рачун није никоме полагао годинама. Један део новца, близу 10.000,00 динара држао је код себе у готовини ко зна откад, што је само по себи противзаконито. А колико је народног новца потрошио, није хтео у примопредаји да јасно документује. Поменути Пољашевић је такође задржао као тајну шта је учинио с више тона нафте коју му је пред изборе грошле године доставио добојски СДС - иначе губитник избора у Бољанићу и још неким месним заједницама на Озрену. А нафта коју је СДС допремао у села пред прошле изборе, била је „мамац” за бираче, али лош, јер се они нису на њега упецали. Гласали су листом за српске радикале, које у озренским селима предводе млади и способни људи, они исти који су у минулом отаџбинском рату стално били на првим линијама одбране.

На зборовима грађана у месним заједницама Трбук - Осојница, Придјел Горњи и Придјел Доњи, Липац и Текућица, грађани нису хтели ни да чују да им председник месне заједнице буде из СДС-а, без обзира на резултате локалних избора за СО-е у септембру.

Ако су јесенас многи Срби наведених места и гласали у великом броју за СДС, сада за кандидате СДС-а неће ни да чују. Оно што грађани траже од досадашњих СДС-ових председника месних заједница јесте да народу поднесу рачун како су радили.

Срби избегли испред усташких и муџахединских кама у општини Добој живе тешко. Очекивали су много од српске власти протеклих година. Гласали су за СДС 1996. у великом броју. Следеће 1997. су

Активисти Месног одбора СРС Бољанић са страначким челницима општине Добој

се окренули српским радикалима - јединим у које још имају поверење. Тако су у месној заједници Стари град листом гласали и на септембарским и овим садашњим изборима у месној заједници. За бившег председника месне заједнице имали су да кажу све најлошије и на збору грађана нису хтели ни да чују ни за какав проценат са избора у септембру. Хтели су да им кандидати буду честити људи и - све своје поверење дали кандидатима српских радикала. Од нове скупштине МЗ и председника само траже да заступају грађане и њихове интересе. Не траже ништа што се не може испунити.

Одахнули су сада и мештани Чивчија Буковачких јер су добили прилику да бирају своју скупштину месне заједнице, а до сада су имали наметнутог председника који им није дао ни да привире у просторије месне заједнице које њима и припадају. Сада им СДС из освете неће да пошаље геометра да подели земљу за обраду. А Чивчијани су стрпљиви. Знају они да су се преварили што у септембру дадоше и један глас таквој странци. Наредног септембра се неће преварити: гласаће за странку која се за њих бори колико сада може, а после наредних избора ће моћи потпуно. Јер како сада ствари стоје, СДС нема шта да тражи у септембру на изборима.

Исто као и Чивчијани, мисле и њихови први суседи у Малој Буковици и Плочнику. И они су листом за српске радикале. За српске радикале су и Зарјечани, Грабовичани, Срби из Которског. У свим наведеним месним заједницама сада су на челу млади и поштени људи који ничим не подсећају на бивше СДС кадрове, који су, уствари, били исти они из времена Тита и Партије. У минулом рату су само кроз рад Црвеног крста у селима толико „мућкали“ да је само то било довољно да их народ прозре и презре.

У великом броју месних заједница избори никако да се одрже. Иако тече четврти месец како је Скупштина општине донела одлуку да изборе распише, још се „чека“ у Станарима, Рашковцима, Доњем граду, Барама, Усори, Кожухама и другим местима.

У Станарима, где месна заједница годишње оствари стотине хиљада динара од пијаци и закупнина, старо руководство месне заједнице тражи да се избори одрже за зеленим столом. Наиме, хоће досадашње руководство да „дадне“ места и другим странкама у тој МЗ, али само да се не излази пред збор грађана. У Подновљу је СДС гарнитура сама себе „изабрала“. Прогласили људи да су они руководство и тврде да им друго не треба. А имају разлога за тако нешто: ти руководиоци су расформирали солидну Земљорадничку задругу и потрошили доста народног новца од пијачарине и закупа. Или боље рећи, пословне просторе су поделили себи бесплатно или за минималну накнаду. Само, мало су се прешли ако мисле да ће их народ оставити да и даље раде шта хоће. Ни њихов Стојчиновић им неће помоћи када им органи гоњења завире у пословање. А мораће ускоро да их пос-

ете ако има правне државе за коју се поштени људи залажу. Од септембра ће је бити свакако више - кад српски радикали добију потпуно поверење бирача.

У Церовици је група СДС-оваца „приватизовала“ или боље рећи присвојила Земљорадничку задругу. Њих, нажалост, предводи један одборник СДС-а Симо Чолић. Само, ничија није до зоре горела, каже наш народ. Неће ни њихова. Неће ни оних у Сувом Пољу и Барама. Неће, јер су промене кренуле незаустављиво. Време моћника на штету народа је прошло. Народ своје послове узима у своје руке. А то је био циљ српских радикала кад су неопозиво тражили од председника Стојчиновића да уврсти у рад Скупштине општине изборе у месним заједницама. Једна од седница Скупштине била је прекинута, прекинуо је госп. Стојчиновић, јер није могао да одмах прихвати да народ тражи изборе у месним заједницама, а српски радикали су обећали јесенас бирачима да ће бити избори у месним заједницама и на обећању су истрајали.

Као што се види из реченог, има још доста да се промени у месним заједницама, доста да се расветли и покрене одговорност оних који су криви.

Зато ово питање ми не сматрамо завршеним. У следећем броју „Велике Србије“ изнећемо нове појединости.

СРПСКИ РАДИКАЛИ ДИРНУЛИ У ОСИЊАК

Зашто неки Срби толико воле функцију челника, па макар то било и место председника месне заједнице, питају се обични људи и никако да се чудом начуде.

Е, има ту објашњење. Али се мора поћи мало поиздаље. Чувена СДС-ова изумљена власт је и од председника или повереника МЗ у току минулог рата направила значајну функцију. Најчешће, приватном везом, налажен је лојалан председник или повереник МЗ, који је био аутоматски ослобођен војне обавезе. А то није било мало. Такав срећник у време кад се лако могло погинути на улици, а камоли на борбеној линији добијао је у руке да одреди повереника Црвеног крста, да рукује регресираним горивом и другим врстама помоћи грађанима. Једном речју, ведро је и облачио у свом месту, било село, било градско насеље. Наравно, подразумева се да је ономе кога је поставио био дужник и имао обавезе да се одује о државном трошку: да део намирница или нафте прода за рачун свог заштитника, да прати сумњиве „елементе“ у свом месту и извештава надлежне и сл.

Елем, рат прошао, избори кренули, промене настале. Може да се мења председник РС, влада - да и не говоримо, председници општина такође, посланици и одборници - исто тако. Али, не дирај ми у месну заједницу! Шта хоће народ? Ко пита народ? Где су били други кад сам ја радио народне послове и сл.

Тако, ако се баш мора бирати нова скупштина МЗ, нека то буде што касније, бар док не прође регресирано гориво. И да се не дира Месни одбор ЦК. Шта има народ са Црвеним крстом? Народ нема ништа с Црвеним крс-

том, али хоће да мења оне који су се годинама забари-кадирани у Месном одбору ЦК. Хоће борци бар данас да виде поштена човека тамо где је поштена човеку место.

ЖАЛБЕ

На досада исказану народну вољу и одлучност да их не могу више представљати у месној заједници, бивши председници месних заједница Стари град, Плочник - Мала Буковица, Придјел Горњи, пишу жалбе. Жале се на народ што неће да их бира на место председника МЗ.

Тако Славко Мићић „Двица“ жали се на српске радикале којих у МЗ Стари град има к'о на гори листа, да су га упркос изборном резултату из септембра, макли из МЗ.

Жали се Жарко Иличић из Придјела Горњег. Прети човек да ће се жалити ОСЦЕ-у. Као да ОСЦЕ проводи изборе у месним заједницама.

Најдаље је отишао „дебеовац“ Младен Спасојевић из Плочника. Неће човек да преда печат и народну имовину у Дому у Малој Буковици. Пописује и даље рођаке и пријатеље за регресирано гориво и ђубриво, пописује и подиже. Осладило се човеку годинама. А и власт држи у рукама.

Само, ускоро би га могао позвати јавни тужилац ради разговора о неовлаштенем држању печата и противправно прибављеној имовини.

Живи били па видели.

УЗБУНА МЕЂУ НЕСАВЕСНИМ ДИРЕКТОРИМА

КО СЕ БОЈИ СРПСКИХ РАДИКАЛА?

Када је коначно усвојена одлука Скупштине општине о именовањима нових управних и надзорних одбора, а на изричит захтев Клуба одборника Српске радикалне странке, настала је паника међу несавесним директорима предузећа и тихи отпор њихових шефова.

Из централе СДС-а лансирана је теза: радикали немају кадрова! А у предузећима директори симпатизери су тврдили супротно: радикали ће мењати директоре зато што ови нису чланови Српске радикалне странке и постављаће своје кадрове.

Чудне тврдње: сад имају, сад немају кадрове.

Засукали руке новопечени чланови управних и надзорних одбора, дошли на добро организован семинар, упознали се са материјом и почели да посећују предузећа и заказују састанке.

Али, не лези враже. У „Ауту 93“ директор није хтео чути ни за какав управни одбор. Питао оно што су још неки покушали: а је ли легалан управни одбор кад још Скупштина општине није призната од стране ОСЦЕ-а? Просто се види да је човеку мило ако се Општина не призна. Али, српски радикали знају слово закона, па кажу директору: У реду, имамо решење, ти нећеш да сарађујеш, конституисаћемо

се сами и тражити твоју смену! Директори, после тога меки к'о памук.

На ред дошле анализе пословања. Српски радикали нису стали. Оцењују пословање и шта ће наћи друго него: губитке, неисплаћене плате радницима, малверзације. Предложили смену директора који су видљиво погрешили. Али то није крај. Одлуке доставили Општини, седница скупштине заказана, чак госп. Стојчиновић предлоге уврстио у дневни ред. Али, тад се нашао као важан председник Комисије за избор и именовања - полицијски начелник Владо Ђурђевић да све поквари. На седници Скупштине држи предавање пред свима и каже: Не може то тако! Није по пропису! Смењују се људи без питања тих истих људи итд.

Његови одборнички истомишљеници ни да трепну. Озбиљни, а ствар је објективно смешна. Скупштина је ту да каже да ли може или не може да се мењају директори. Али Скупштина ћути. И све је јасно: Хоће СДС да задржи позиције и тамо где нема основа. Али, то се ипак осветило. У „Требавакомерцу“ радници дигли штрајк и забранили директору улазак у предузеће. Довели новинаре и контролоре. Време је незауостављиво. Прегазило време и директора „Требавакомерца“ и његовог пријатеља Ђурђевића и ко зна још кога и убрзо би се требало видети шта је на сону, како би се рекло хазардерским жаргоном..

Најновија вест из „Требавакомерца“ гласи: Извршни одбор Општине Добој на челу са Бориславом Паравцем утицао је, да Основни суд у Добоју у што краћем року (жури им се), покрене стечајни поступак у „Требавакомерцу“ и постави стечајног управника, те тако покуша спречити легалну одлуку Управног одбора предузећа о постављању вршиоца дужности директора кога Скупштина општине треба верификовати на заседању Скупштине општине 24. априла ове године.

Овде треба рећи да је Управни одбор (председник Петар Марковић) уложио жалбу на судско решење, а Клуб одборника Српске радикалне странке на наредном заседању Скупштине укрстиће копља са Извршним одбором Општине, јер је „Требавакомерц“ општенародна имовина, а не „прђија“ Извршног одбора.

Српским радикалима је одавно позната политика која се заснива на правилу: једно причај, друго пиши, треће ради. Али српски радикали имају стрпљења. Не журе по сваку цену. У државним предузећима знају већ из искуства шта ће наћи. Наћи ће празне жиро-рачуна, опљачкана средства, незадовољне раднике и већ понегде позив из суда за стечајни поступак. Све су „браћа“ припремила. Српски радикали знају шта је правда и право: правда може бити спора, али је достижна. Кочење и покушаји замајавања од стране неодговорних директора и њихових патрона, осветиће се актерима. На српским радикалима је да то све лепо обелодане. Осим несавесног пословања (уз часне изузетке) свеједно српски радикали немају шта затећи у предузећима.

ИСТИНА

КОЈА ОПОМИЊЕ

РАТНЕ ТРАУМЕ НЕ ЗАСТАРЕВАЈУ

Колико су српски радикали озбиљни као изабрани представници свог народа, говори и податак да су у сагледавању проблема наметања муслиманских екстремиста у органе власти у Општини Добој, прије заузимања коначног става, консултовали и стручњаке - психологе. Мишљење ових стручњака је поразно и морали би исто узимати у обзир сви који заступају српске интересе пред немилосрдним странцима. А психолози кажу:

— Трауме и посттрауматски стрес наша су свакодневница. Ратне трауме су снажна искуства која се урезају у сећања човека и годинама утичу на њега након стварног догађаја. Човек се осећа раздражљив, отуђен и без поверења у друге, уплашен, пати од несанице, има осећај беспомоћности и равнодушности. Они који су изгубили вољену особу, то осећају на болан начин и изнутра су празни. Њих узнемирују подсећања на трауматски догађај. А трауматски подсетник може бити: особа, место или време везано за трауматски догађај, али и други знаци.

Траума не застарева. Оне се преносе с генерације на генерацију, најмање три генерације.

Зато питамо: Како то да српски душебрижници са Запада, који тврде да хоће да помогну Србима, не узимају у обзир сазнања стручњака, који су против покушаја да се ратни непријатељи што пре саставе како би заједнички живели? Такав поступак само изазива трауме и штети људима.

Није да западњаци не знају психологију. Сваки Американац данас има свог психијатра, који му помаже да превазиђе трауме.

А овде, Американци изазивају болна подсећања и гурају и данас у смрт наше мајке и сестре, очеве и браћу, који не могу да прежалe што се убице њихових најмилијих шетају Добојем, најчешће у пратњи СФОР-а, УНХЦР-а, ОСЦЕ-а и шетају у друштву Срба из Добоја и околине који им сервисно отварају врата таксија, кафића, па и својих кућа. То је оно нељудско према својој браћи која пате и чије се срце цепа. А раде то неки Срби због немачких марака, због својих снаха и зетова које тако желе да виде, уместо да сами оду у госте код њих у МХ федерацију.

Ако смо верујући народ, онда је грех повређивати ближњег свог. Само, како то објаснити господи из Удружења за повратак, као што је Љубо Ђурковић и њему слични? Како позвати на Бога незнабошце из мешовитих бракова из „Клуба 92” и „Алтернативе”!? Они још верују у Програм Савеза комуниста Босне и Херцеговине од пре рата. Пре десет година у овом граду тадашњи моћник, иначе младоушаста из Цазина, Хамдија Поздерац је пред преко петсто просветних радника на скупу у Спортској дворани Средњошколског центра пропагирао: „Босну могу спасити само мешовити бракови!”

И на крају да подсећање закључимо подсећањем да је историја учитељица живота. Историја нас учи да су зла на Балкану настајала увек уз „благослов” странаца, а завршавала трагично по Србе због међусобног сукоба. Такав сукоб у Републици Српској је на помолу. Тако бар мисле историјски аналитичари, који тврде да се историја понавља. До сада су увек погађали.

А психолошки стручњаци закључују: „Особе које су имале трауматска искуства изложене су ризичним понашањима као што је: узимање алкохола, подузимање опасних радњи, учествовање у сукобима, илегалним активностима и сл.”

Српски радикали најмање од свега желе нове сукобе уопште, а посебно сматрају погубним сукобе међу Србима. Али, не презиру Историју као учитељицу живота и поштују стручна мишљења психолошких стручњака. Само указују на могућу опасност.

АУТОР: ДУШАН БУКИЋ	СВАКАКО	ГРАД У ИТАЛИЈИ	ПРИЛИЧ- НО ЈАКО	ЧУВЕНИ СЛОГАН СРС	ПРВАК, ШАМПИОН	КЛАЂЕЊЕ	ВЕЛИКА СРБИЈА	ЗОБ	БОЈАНА ШУМОЊА	ДЕКЛА- МАТОР	ЗАШИТИ	ИШЧЕ- КИВАТИ	СЛОВА ИСПРЕД „Ј“ И „М“	СЛОВО ИЗА „Г“
ДЕО ТЕЛА							МАЛЕНИ ОБРУЧ ВРСТА ВУНЕ							
ВОЈВОДА И ИДЕЈНИ ВОЂА СРС														ПУС- ТИЊСКА ПОВОРКА
ГРАД У РУМУ- НИЈИ					ИМЕ ГЛУМИЦЕ СОФРЕ- НОВИЋ				ОСВИТ, ОСВИТАК				КАРАТ ЗВЕЗДА РЕПАТИЦА	
МУШКО ИМЕ ОДИЛА					ЦЕНТИМЕ- ТАР-ГРАМ- СЕКUNДА (СКР.) БАР МАЛО				ОДИСЕ- ЈЕВА ПОС- ТОЈБИНА КЛАСА (СКР.)					
У ОНОЈ МЕРИ								ЗАДУЖ- БИНАР БАКРО- РЕЗАЦ						
ЈОВАНКА ОРЛЕАНКА			ВРСТА ВИШЊЕ УЗВИК НЕС- ТРПЉЕЊА							ПЕВАЧИЦА СУМАК АКАД. ЛИК. УМЕТ- НОСТИ				
АМПЕР		СТАНОВ- НИК АЗАЂЕ АКАДЕМИ- ЈА НАУКА							ПОКАЗНА ЗАМЕ- НИЦА ЛУДЛФОВ БРОЈ			ЕВЕНТУ- АЛНО (СКР.) СЛОВА ИЗА Ђ И Ц		
ДЕВЕ							НАРА- МЕНИЦА ПАРА							
НА ОНУ СТРАНУ						ПОГОДАН, ПРИ- КЛАДАН								

ОПАСКЕ

- Ми волимо своју земљу и кад не во-
лимо своје суграђане...
(Јован Дучић)
- Нема јунака без опанака
(човека из народа)
(Народна пословица)
- Без слоге нема слободе.
(Народна пословица)
- У револуцијама постоје две врсте
људи: они који их дижу и они који се
њима окориштавају.
(Наполеон I)
- Негде у дно поља препознадох стопе
Косовке девојке па пођох по њима
Кад тамо Бранковићи
продају оклопе
По јевтиној цени неким трговцима
Чудно одевеним за наше прилике
(Вукман Ойашевић)
- Добро је кад народ представљају по-
јединци, али није добро кад по-
јединци представљају народ.
(Пајо Канижај)

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весић
**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Дмитриј Јанковић
**Техничко уређење
и компјутерски прелом:**
Станоје-Зеле Лујић
Лектура:
Зорица Илић
Редакција:
Рајко Горановић
Момир Марковић
Мирослав Васиљевић
Наташа Јовановић
Јадранка Шешел
Дејан Анђус
Александар Вучић
Рајко Бурђевић
Драгољуб Стаменковић
Коста Димитријевић
Секретар Редакције:
Љиљана Мијоковић
Штампа:
РПС - Штампарија Добој
Николе Пашића 71
(Омладинско насеље)
тел/факс: (074) 41-482
E-mail: zele@EUnet.yu
<http://solair.eunet.yu/~zele>